

for det, og da de her foreslaaede Ændringer, hvis de vedtages, i vore Øjne i alt Fald, yderligere ville forringe Menighedsraadsloven ganske betydeligt, er det en Selvfølge, at vi maa stemme mod disse Ændringer for ikke at gøre Loven ringere, end den i Forvejen er.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg) for det Mindretal, der har stillet Ændringsforslag til tredje Behandling, at hvis Lovforslaget i dets §§ 11 og 26 havde taget et rimeligt Hensyn til de Ønsker, som vare fremsatte fra det ærede Medlem og hans Meningsfæller, vilde de tre Ændringsforslag, som det ærede Medlem sammen med de andre ærede Medlemmer havde fremsat, rimeligvis ikke have ligget paa Landstingets Bord. Under de Forhandlinger, der ere førte mellem første og anden Behandling, bleve nu netop disse to Paragraffer, §§ 11 og 26, ændrede, og jeg havde derfor haabet, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) kunde have erkendt, at nu var den Imødekommenhed, som det ærede Medlem ønskede, virkelig til Stede. Denne min Forhaabning er imidlertid ikke slaaet til, der foreligger nu til tredje Behandling tre Ændringsforslag, stillede af det ærede Medlem og de øvrige 5 Medlemmer. Efter de Udtalelser, der ere faldne her i Dag, skal jeg kun fremsætte ganske faa Bemærkninger om disse Ændringsforslag.

Det første angaar § 11 og omhandler det Løfte, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer have at aflægge, naar de tiltræde Menighedsraadet. Det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) anførte, at den Indledning, som Ændringsforslaget giver dette Løfte, nu stilles i en ganske anden Belysning, end Tilfældet vilde have været for Aar tilbage, før den kirkelige Forhandling begyndte. Dette Udtryk: „Jeg vedkender mig den kristne Tro“, har jeg jo hørt den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, tidligere forklare saaledes, at det betød ikke noget personligt, var ikke en Bekendelse, som vedkommende skulde aflægge, men betød kun en Vedkendelse.

Jeg er ikke rigtig i Stand til at skelne mellem disse to Begreber, naar det gælder et Anliggende som dette, men i den Tid, der er forløben siden da, er det, synes jeg, blevet klart for Alverden, at et Udtryk i den foreliggende Form nu vil blive betegnet og betragtet ikke som det, det ærede Medlem kaldte en Vedkendelse, men som en Bekendelse. Det er en Vanskelighed ved at gaa ind paa dette Forslag. Og en anden og den hovedsagelige Vanskelighed er den, som det ærede Medlem for 12te Kreds nævnede, og som ogsaa Biskoppen for Ribe har givet Udtryk, at der er ingen Anledning til at tro, at det har nogen praktisk Betydning med dette Løftets Aflæggelse. Jeg glæder mig over, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds nu, da vi nærme os Slutningen af disse Forhandlinger, egentlig kommer tilbage til det Standpunkt, han havde i det kirkelige Udvalg, hvor han ganske som Biskoppen i Ribe sagde, at denne Form for Løftet betyder jo ikke noget. Der maa derfor, tror jeg, kunne opnaas Enighed ved den fortsatte Forhandling om dette Forslag vedrørende § 11, og jeg beklager, at det ærede Medlem dog har ment at maatte fremsætte det her ved tredje Behandling.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, som angaar Oprettelse af et kirkeligt Udvalg, maa jeg have Lov at gøre opmærksom paa, at jeg baade i Fjor og i Aar har udtalt, at jeg, hvis man i den kommende Tid stod overfor et større kirkeligt Lovgivningsarbejde, vilde finde det naturligt, naar Hensyn tages til det Arbejde, som det kirkelige Udvalg, vi have haft, har udrettet netop i Retning af at forberede kirkelig Lovgivning, at man atter kunde sammenkalde et Udvalg til Forberedelse af det kirkelige Lovgivningsarbejde. Det er egentlig noget i den Retning, dette Forslag tilsigter, men, som jeg synes, paa en ganske ejendommelig Maade. For det første viser det jo en stor Tillid til Ministeren og er nær ved at gøre Ministeren til Enehersker paa dette Omraade i en Grad, som jeg ikke havde tænkt mig, man fra nogen Side havde Lyst til, men der er ved dette Forslag, som det foreligger, en Mærkelighed ud over den, at det er Ministeren, der bestemmer, om Udvalget skal indkaldes, og det er denne, at det ikke